

dagsmænd, der sad i denne Kontrollkomite. Det er jo heller slet ikke noget Nyt dette. I vort Naboland Norge have vi set noget lignende komme frem, og jeg tænker, at det ærede Medlem fra Aarhus (Jungerslev) ligesaa vel som vi andre Vægsfolk overfor Jernbanerne har havt Erfaring for, at det kunde være ganske heldigt, om der var en anden Røst, der gjorde sig gjældende i Jernbanebestyrelsen, end den embedsmandige. Det er dette, der har gjort, at jeg for mit Vedkommende har tiltraadt denne Endring. Til vore ærede Meningsfæller her i Salen, som ikke have kunnet tiltræde Endringsforslaget, men dog ikke have noget Væsentligt imod det, vil jeg sige, at efter de Udtalelser, det ærede Medlem fra Aarhus kom med, er der saameget mere Grund for os til at fastholde Endringsforslaget og ønske det vedtaget, for hvis jeg ikke misforstod det ærede Medlem — ja, jeg kunde næsten sige: det ærede særlig arbejdslystne Medlem, for han klager jo stadig over, at der ikke bliver bestilt noget — udtalte han paa en Maade til os, Flertallet i Udvalget, at naar vi vilde vedtage de Endringsforslag, her er opstillet af Flertallet, fik vi ingen Lov. — saaledes opfattede jeg ialtfald det ærede Medlem, — saa kunde vi godt sige os selv, at der ingen Lov blev. Nu kunde det jo tænkes, at naar denne Lov ellers var antagelig for Regjeringen og for det ærede Medlem og hans Meningsfæller, kunde denne Endring blive en Sten, som kunde faae Bognen til at vælte. Men naar vi alligevel ikke faae Loven, forekommer det mig god Grund til fuldtid at fastholde vort Standpunkt. Det ærede Medlem har spaaet os, at vi ingen Lov faae. Seg vil dog antage, at vi faae en Lov, for jeg kan ikke se nogen fornuftig Grund til at sætte sig imod dette Endringsforslag. Seg har tidt mærket, at det var godt at høre en anden Røst fra Styrelsen i Aarhus end den embedsmandige, thi hvormegen Grund vi end have havt til at være glade over den nuværende Styrelse paa visse Omraader, er der dog Meget, der kunde fremdrages ogsaa her. Men jeg anser ikke Tiden for beleilig dertil. Vi have derfor stor Grund til at antage, at naar der hørtes en anden Røst i Aarhus end just den embedsmandige, vilde det være til Held for det Hele. Derfor støtter jeg denne Endring, og jeg vil bede ærede Medlemmer, som kunne faae den Opfattelse, at det kunde være til Gavn for det Hele, ogsaa at stemme for den. Seg vil haabe, at den Spaadom, det ærede Medlem kom med om, at vi ingen Lov fik, naar vi fastholdt vor Endring, ikke skal gaa i Opfyldelse. Seg vil foreløbig antage, at

jeg har misforstaaet det ærede Medlem, eller at han har fortalt sig.

Jungerslev: Seg tror ikke, jeg har udtrykt mig ganske saaledes, som det ærede Medlem var saa god at forudsætte; jeg har ialtfald kun villet udtale som mit personlige Ønske, at jeg ikke har kunnet anse det for heldigt at faae en Lov, som indeholdt en saadan Bestemmelse, videre skal jeg ikke gaa. Det ærede Medlem stod paa det mærkelige Standpunkt, at naar der er Vanstieligheder ved en Lovs Gjennemførelse, er det bedst at gjøre dem saa store som muligt. Det ser ud, som han stod paa det Standpunkt ikke at ville have Loven, og derfor vil han sikkre sig saadanne Bestemmelser, at den ikke kan antages, thi efter min Mening vil ingen Regjering kunne finde sig i en saadan Bestemmelse som denne om Kontrollkomiteen. Derimod kan jeg godt være enig med det ærede Medlem i, at det kunde være heldigt nok, om der var en let Afgang for en anden Røst til at lade sig høre. Det kunde jo godt gjøres under Former, der ikke gav denne Røst en saa stor Myndighed, at den kunde forhindre ethvert Fremskridt af Jernbanebestyrelsen her i Landet. Det kunde jo godt gjøres under en saadan Form, og saa vil jeg ikke anse det for uheldigt. Det er jo oftere baade ved Bestyrelsen af Jernbane- og Dampskibsfager anset for at være heldigt at faae Folk, der forstaa sig paa Handel, Landbrug og Skibsfart, til faste Konsulenter; men det er noget ganske Andet end at give dem en saadan Stilling, at de blive Herre over det hele Forhold og kunne sige til Jernbanebestyrelsen: Vilde I ikke gjøre det, vi ville have, faae I slet ikke Lov til at gjøre nogen Ting. Det kalder jeg en Overbestyrelse, og det kan jeg ikke anse for heldigt. Seg vil selvfølgelig gjerne have, at denne Lov saa vel som enhver anden skal bringes til et Resultat, men jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor man undtager denne ene Lov fra Bisnepolitiken, naar man vil gjøre det, som det ærede Medlem fra Ribe (Buss) efter min Mening gjør, nemlig give den Gift ind.

Buss: Seg finder ingen Anledning til at undskyldte mig saa stærkt lige overfor det ærede Medlem — ikke i fjerneste Maade. Seg er ikke rød for at blive regnet blandt dem, som overfor dette Ministerium saadant fuldt ud holde paa Bisnepolitiken, fordi jeg tror, at dette Ministerium i det Væsentlige ikke kan gennemføre Noget, saa det kan jeg gjerne vedkende mig. Seg har saaledes ikke taget Ordet for at aflevere nogen Undskyldning til det ærede Medlem, det kan det ærede Med-